

Zolontos Palkó

Volt egyszer egy legényke. Egy napon befogta a kis szamarát, s ment végig egy nagy rengeteg erdőn. Amint ment, találkozott egyszer egy öregasszonnyal. Valami száraz gallyat szedegetett össze, hogy vigye haza. Amint odaérkezett Palkó, kérte az öregasszony, hogy segítsen neki, mert nehéz a gally, kötözze fel a hátára. Palkó azt mondta: - Én segítek, csak álljon ide a fa mellé, öreganyám. Az öregasszony a fa mellé odaállt, s Palkó jól odakötözte a gallyal együtt. Mikor az öregasszony állott volna fel, hát nem tudott. Nagyon haragudott, azt mondta: - Megállj, Palkó, megátkozlak ezért a tettedért! Akkor az öregasszony átváltozott fekete macskának, kibújt a kötél alól, s azt mondta: - Azzal átkozlak meg, hogy a szamarad mindig azt mondja, amit te. Palkó jót kacagott rajta. - No hiszen, ez nem nagy átok. Indulni akart tovább, de a szamara nem indult. Azt mondta a szamárnak: - Gyí, te csacsi! Akkor a szamár is visszamondta: - Gyí, te csacsi! Sokáig vesződtek. Hiába ütötte Palkó a csacsit, a csacsi csak nem indult. De úgy megharagudott, hogy oldalba rúgta Palkót, az meg belebukott egy nagy pocsolyába. Elkezdett kiabálni: - Segítség, segítség! Hogy a szamara hallotta, az is rákezdte: - Segítség, segítség! Ahogy ott jajgat, arra mentek favágóemberek, megsajnálták, s kihúzták Palkót a pocsolyából. Kérdik, hogy ki volt az a másik ember, aki úgy kiabált, hogy segítség, segítség. Palkó nevetett, s azt mondta: - Abizony a szamaram volt. Megharagudtak az emberek, s azt mondták, hogy viszik Palkót egyenesen a király elé, hogy ítélje el. El is vitték, s a király kimondta a halálos ítéletet Palkóra. Azt mondja Palkó, ő nem bánja, ha meghal is, csak vigyék oda a szamarát, hogy búcsúzzon el tőle. Mikor odavitték a szamarát, Palkó letérdepelt a király elé, s elkezdte mondani: - Kegyelmezz árva fejemnek, királyom, mert igazán ártatlan vagyok. Hogy a szamár meghallotta, mit mond Palkó, az is letérdelt s elmondta: - Kegyelmezz árva fejemnek, királyom, mert igazán ártatlan vagyok. A király nagyot nevetett rá, s Palkót szabadon bocsátotta, s a szamarával együtt ott tartotta udvari bolondnak.